

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks 5.50.

ZATURDAG 12 MEI.

UITGEVER-DIRECTEUR.

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet,
Jan Hendrikstraat, n. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels f 1.00.
Voor-elken regel meer 0.15.
Behalve d. 25 cts. zegelgeld.

Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel
rest daaronder begrepen.

Aan wien de schuld, dat het antwoord der Regering
het verslag der Kamer, rakende het voorstel tot
afschaffing van den accijns op het gemaal niet is be-
gind gemaakt, vóór dat de Kamer hare werkzaam-
heden heeft hervat?
Aan de Regering?
Aan de Griffie?
Aan de landsdrukkerij?
Inderdaad: het verschijnsel is zonderling. Zes weken
sedert de vaststelling van het verslag verlopen,
de Regering zou met haar antwoord nog niet gereed
zijn?
Is dit uitstel, ook met het oog op afstel berekend?..
Mogt de *Nederlander* vragen.
Volgens de *Nieuwsbode* zou de memorie van ant-
woord thans in aantogt zijn. Wij hebben geene reden
de echtheid van dit bericht te twijfelen. Wie de
redactoren en de redactie van dat blad, sedert Januarij,
kan het niet bevreemden, dat de *Nieuwsbode*,
operal met hetgeen bij Financiën omgaat, naauw be-
drukt is. Bovendien: in de *Nieuwsbode* hebbe de Natie
de tweede editie van het *Journal de la Haye* te
zien, al zij het ook dat de noodige fondsen niet direct
de schatkist voorkomen.
Wanneer wij de bijzonderheden overwegen, die de
Nieuwsbode reeds nu uit de aanstaande Memorie van
antwoord mededeelt, dan is de bevreemding over het
voorstel nog natuurlijker. De Regering zou toch den
bedelijken omslag hebben doen vervallen en nu voor-
stellen een ander middel, om het verlies, dat de schat-
kist door de afschaffing van den accijns op het gemaal
komen te lijden, immers gedeeltelijk te dekken.
Het gevolg van deze gewigtige wijziging moet zijn,
de nieuwe verzending naar de sectiën; een nieuw
voorstel zal moeten opgemaakt, een nieuw antwoord
verzoekt worden. Reeds nu hebben wij half Mei; en
voorzien niet, wanneer het voorstel rijp voor de
commissie zijn zal. De heete zomerdagen zijn op han-
den; veel werk is nog af te doen: zal de Kamer tijd
lust gevoelen, om hare taak ten einde toe te vol-
voeren? Men vergeet ook niet, dat Pinksteren weder
in handen is en vele vertegenwoordigers gewoon zijn,
feest in den schoot hunner familie door te brengen.
Waarom derhalve zoo lang is gedraald met antwoor-
den, waarom niet gezorgd is, dat de Kamer, bij hare
vergadering, onmiddellijk het nieuwe regeringsvoorstel
de sectiën kon onderzoeken — is en blijft ons een
voorstel bij de herhaalde betuigingen van Regering en
partij — betuigingen, wier waarde wij niet ver-
minderen willen — dat de voorstellen ernstig zijn ge-
meend.

De *Nieuwsbode* ziet dan ook nu weder in de voor-
genomen wijziging een nieuw bewijs van dien ernst,
hetgeen in de laatste dagen hier en daar wel eens in
het openbaar is getrokken: een verwijt, dat buiten kijf aan
de *Nederlander* is gericht. Want het is de *Nederlander*,
die gesproken heeft van den weërzin, dien de Regering
te koesteren tegen de afschaffing; die meende
het zelf alle mogelijke bezwaren en hinderpalen
opeen gestapeld, om de aanneming van zijn eigen
voorstel onmogelijk te maken.
Wat ons betreft, wij hebben wel betoogd — en
betogen dat nog — dat het Ministerie op sleeptouw is
gegaan, en, om in het zadel te blijven, eigen begin-
sel heeft ongeofferd; maar eens den stap gedaan,
zou als de *Nederlander* eigenlijk wil doen voorkomen, —
de Natie den spot te drijven.

testen, wordt herhaald, zoo lang totdat de *Nederlander*
zelf begint te gelooven, dat de onwaarheid waarheid
is geworden.

Wanneer wij slechts herinneren aan de talrijke magt-
spreuken, en insinuatien, die onder het vorige Minis-
terie, altijd en altijd op nieuw werden herhaald, dan
zal wel niemand van ons vergen een nader bewijs van
hetgeen wij hier zeggen.

In den laatsten tijd, bij de behandeling van het
voorstel tot afschaffing van den accijns op het gemaal,
heeft het de *Nederlander* behaagd, eene onwaarheid ten
onzen opzichte op den voorgrond te stellen en die altijd
en altijd weder te herhalen, gewis met de les van
BASILE voor oogen.

Van onze geheele beoordeeling van dat voorstel, dat
wij als *welgemeend* beschouwden en derhalve aan een
ernstig onderzoek onderwierpen — heeft de *Nederlander*
slechts één punt opgenomen, dat punt verdraaid, ver-
wongen en vervalscht en daaruit de stelling gemeta-
morphoseerd: „De Grondwet is vooral misnoegd, dat
het Ministerie voor iedere andere regering den weg
verspert.”

In het No. van heden zien we deze onwaarheid op
nieuw herhaald: zij wordt herhaald, om het geheele
karakter te schetsen van onze beoordeeling der voor-
stellen tot afschaffing van belasting, als *hoofdpunt van*
ons bezwaar.

Met ongemeene belangstelling zien wij de Memorie van beant-
woording over het Gemaal te gemoet.

Zelfs de *Amsterdamsche Courant* was van oordeel dat het
Ministerie, in het spoor der concurrentie, op het sleeptouw ge-
raakt is.

Tweederlei beeld gebruikt ze: de Regering is voortgesleept;
de Regering is overvleugeld.

De Grondwet is vooral misnoegd, dat het Ministerie voor iedere
andere Regering den weg verspert. Daarentegen de meeste vrij-
zinnige bladen hebben tegen verlenging van het interim minder
bezwaar;

Op voorwaarden van ondergeschiktheid.
Maar nauwelijks, dunkt ons, kan door eenig Ministerie, aan
den aard van het Nederlandsche Staatsregt gedachtig levensver-
lenging op voorwaarde van ondergeschiktheid worden begeerd.

En wat hebben wij gezegd?
Wij hebben, als ter loops, in een tusschenzin te
kennen gegeven, in antwoord op eene vraag van de
Nederlander, dat het Ministerie tot opofferingen van
beginselen geneigd is, naar het schijnt uit liefde tot
de portefeuille, omdat het geen ander bewind wil zien
optreden.

Voor wien, in den lande, is het nog eene vraag: of hetgeen
de Regering voorstelt is „vrije beweging”, of „afgedwongen
concessie”?

Wie, die het geheele bestaan van 't April-Ministerie heeft
nagegaan, weet niet, dat het van den beginne af, loopt aan
den leiband van elke meerderheid, die, naar de omstandigheden
en naar den aard van 't onderwerp, kans heeft te ontstaan en
zich staande te houden?

Wie weet niet, dat zoodanig „heegaan” slechts is het gevolg
van de zucht, om, zonder zelfstandigheid, zonder stelsel, aan
het roer te blijven, en geenszins een gebrek in onze constitu-
tionnele staatsinrigting?

Zou nu, omdat eene Regering, ten believe van haar aanblij-
ven, eigen meeningen over boord werpt en eigen stelsel opof-
fert, of liever — om voor iedere andere regering den weg te
versperren — stelselloos aangrijpt en aanneemt, wat de meer-
derheid der Vertegenwoordiging verlangt, alles wat op die wijze
wordt voorgesteld niet moeten onderstaand worden?

Indien dit zoo ware: eene stelsellooze Regering zou steeds
haar doel bereiken, dat is: niets tot stand brengen.

Nee. Ook bij afkeuring, wijlgt van het zonderling schouw-
spel, dat eene aldus zwakke, eene aldus inconsequente Regering
aan het Vaderland aanbiedt, moet ondersteund, moet aangeno-
men worden wat voor het algemeen belang nuttig en wensche-
lijk is.

De Natie mag het sligtoffer niet worden van de inconsequen-
tien eener Regering.

Waaruit blijkt hier onze misnoegdheid? En waaruit
bewijst de *Nederlander*, dat ons oordeel over de rege-
ringsvoorstellen vooral tot die misnoegdheid zich con-
centreert?

Maakt men zich niet schuldig aan onwaarheid,

wanneer men, gelijk de *Nederlander*, van ons oordeel
over de voorstellen niets zegt, maar eene incidentele
quaestie releveert tot hoofdzak en uit die quaestie eene
enkelén tusschenzin ligt, om hiermede het geheele
karakter van ons oordeel uit te drukken?

Is hierop niet toepasselijk een gezegde, bij de *Ne-
derland*er zoo dikwerf in gunst: „Geef mij twee regels
van uw schrift, en ik zal u doen hangen?”

Voor een christelijk-historisch blad is de manoeuvre
vrij onchristelijk.

De *Arnhemse Courant* behandelt heden de vraag,
of de twee voorstellen tot afschaffing van belastingen,
gedaan door leden der Kamer, tegenover het voorstel
der Regering, gehandhaafd zullen worden?

Wij kunnen de slotsom der beschouwingen van de
Arnhemse Courant wel beamen, als zij zegt:

Wij gelooven, dat de leden der Kamer zeer wijselijk hunne
ontwerpen naast die der Regering hebben laten bestaan tot dat
er zekerheid geboren zal worden of de plannen van de ministers
bestemd zijn om uitgevoerd te worden en tevens uitvoerlijk zijn.
Die zekerheid nu, meenen wij, moet verkregen worden door
de Memorie van Beantwoording, die wij elken dag te gemoet
zien. Is die Memorie ontwijkend op de pertinente vragen van
het verslag; ademt zij denzelfden geest als de Memorie van
Toelichting en worden daarin geene veranderingen in het voor-
stel aangewezen, die de bezwaren opheffen, welke het gansche
voorstel onaannemelijk maken — dan houden wij ons tot de con-
clusie gerechtigd, dat de regering niet haar voorstel niets beboud
heeft dan eene sluwe kringelst, en dan blijft de leden der
Kamer terecht hunne voorstellen handhaven. Is echter het tegen-
deel het geval; bevat de Memorie van Beantwoording eene op-
regte verdediging van het plan met zoodanige wijzigingen dat
het aannemelijk wordt, dan vertrouwen wij, dat de concurrentie,
door de intrekking der voorstellen van de leden, zal ophouden.

Inderdaad zal het van den inhoud der Memorie van
Beantwoording en van het gewijzigde voorstel affhan-
gen, of de afschaffing van den accijns op het gemaal
mogelijk gemaakt wordt. Eerst dan, wanneer dat voor-
stel zal zijn aangenomen, kan er sprake zijn van in-
trekking der andere, aanhangige voorstellen.

Bij verwerping of het niet tot stand komen van het
regeringsvoorstel is, dunkt ons, de verdere behandeling
der voorstellen van leden noodzakelijk.

Ons artikel van 1 Mei trok, wat wonder, de aan-
dacht van de *Nederlander*.

Waar het de vervulling eener vacature van een hoog-
leeraar in een der theologische faculteiten gold, kon
men op hare belangstelling rekenen; minder als het
de zorg voor de belangen zijner nagelatenen betrekkin-
gen betreft.

Immers, de kerkelijke liefdadigheid zal slechts op de
ondersteuning der anti-revolutionnaire partij mogen re-
kenen in die enkele localiteiten, waar getrouwe leeraren
zijn geplaatst. En hare particuliere liefdadigheid be-
weegt zich hoofdzakelijk op het terrein, dat eene ex-
clusieve rigting omvat, waarvan de uitkomsten in elk
nummer van het tijdschrift: *de Vereeniging* staan op-
geteekend.

De belangstelling, die de *Nederlander* in ons artikel
betoont, is eene zijdelingsche beschuldiging van gebrek
aan uitnemende kieschheid en van zonderlinge tegen-
strijdigheid.

Op de eerste beschuldiging komt geene verdediging
te pas, daar zij bloot daar heen geworpen en geens-
zins ontwikkeld is; maar vooral niet omdat de strek-
king van ons artikel geene andere is dan eene hulde,
eene Christelijke, d. i. liefde ademende hulde toe te
brengen aan vare verdiensten.

Wat de tegenstrijdigheid aangaat, die de *Nederlan-
der* meent te hebben opgemerkt, wij antwoorden:
dat de theologische faculteiten bezet zijn door voor-
malige leeraren der Hervormde kerk, en door ons
nooit is beweerd, dat dit vereichte niet volgens de

bestaande verordeningen in aanmerking mogt worden genomen;

dat de *Hervormde* kerk geene andere inrigting heeft, dan van leeraren voorziet, dan die theologische faculteiten, welke trouwens geheel door den Staat bekostigd worden;

dat de anti-revolutionnaire partij, door middel van haar orgaan, op nieuw toont, dat zij wel van *regten*, nooit van *pligten* der *Hervormde* kerk wil weten, en in dit bijzonder geval zelfs optreedt tot bestrijding van eene ernstige opwekking, die haar niet raakt, omdat men bij haar geen weerklink daarvoor zoeken mag.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Het ontslag des heeren Drouyn de Lhuys blijft bij voortdurende aandacht bezig houden; niet uithoofde van het feit zelf, maar tengevolge der aanleidende oorzaak waardoor het uitgelikt werd, de betekenis welke men daaraan hechten en de gevolgen, welke het hebben moet. De oorzaak, onze lezers kennen die reeds: een verschil in de beoordeeling der Oostenrijksche voorstellen.

De betekenis is, zegt men, het bepaalde voornemen van Engeland en Frankrijk om den oorlog met dubbele kracht voort te zetten en voor dezen oogenblik van alle vredes-onderhandelingen af te zien.

De gevolgen eindelijk, zooals men die voorziet, is de handhaving der welwillende onzijdigheid van Oostenrijk, welke meent dat de tijd nog niet daar is om aan den oorlog deel te nemen en zulks met het oog op de weigering der zeemogendheden, om hare adhaesie te schenken aan de laatste voorstellen, welke haar onderworpen werden.

Zoodanig, voegt men er bij, is natuurlijk de denkwijze niet der kabinetten van Londen en Parijs en men achtte het niet onmogelijk, dat zij aan dat van Weenen een categorisch antwoord te dezer zake zouden vragen.

Indien deze verklaring, met der daad van Oostenrijk gevorderd wordt, wat zal die mogendheid daarop antwoorden?

Het is dus ook niet te verwonderen, dat men zich bij voortdurende zeer bezig houdt met het ontslag des heeren Drouyn de Lhuys, naardien dat ontslag een nieuwen toestand heeft doen ontstaan, waardoor de hoop op vrede verloren gaat, en tevens het vooruitzicht op de onzijdigheid van Oostenrijk de plaats inneemt van de deelneming dier mogendheid aan den oorlog tegen Rusland.

Wij hebben niets te voegen bij die korte aanwijzing van den tegenwoordigen stand van zaken; maar men weet wat al afwisseling en verwisseling heeft plaats gehad in de zoo moeilijke kwestie, welke Europa's aandacht zoo lang gespannen houdt.

Niet gaarne zouden wij dan ook durven verzekeren, dat de toestand van morgen, die van gister zal zijn.

Zonderling is het, dat op denzelfden oogenblik, dat de regeringen van Frankrijk en Engeland met gemeen overleg de laatste voorstellen van Oostenrijk verwerpen; de *Times* met kracht protesteert, tegen de vredelievende gezindheid, welke, volgens dit blad de Engelsche staatslieden schijnt te bezielen. Dat verlangen naar vrede, wordt volgens de *Times* door verschillende redenen veroorzaakt; ten eerste door de meening, dat elke schikking met Rusland, als non-avenu, zou beschouwd worden van den oogenblik waarop het Engelsch-Fransch verbond zou ophouden; in de tweede plaats door het denkbeeld, dat de toekomst van Frankrijk en zijn volgend gedrag geheel en al zal afhangen van het leven van een enkelen man, dat onlangs door een aanslag in gevaar werd gebracht; en eindelijk door de vrees om de gebreken der Britsche administratie te zeer voor het oog van Europa bloot te leggen.

Op die redenen antwoordt de *Times*, dat het sluiten van den oorlog thans zou leiden tot den ondergang van Turkije en de zegepraal van den Czaar. Het blad doet verder uitkomen, dat het teekenen van een tractaat onder min gunstige omstandigheden in Frankrijk een gevaarlijken geest van oppositie zou kunnen opwekken, en in Engeland den noodlottigen toestand van zaken zou doen voortduren.

De oorlog is noodig, zegt de *Times*, opdat al de gebreken, welke in de laatste tijden aangewezen werden, ophouden, en indien de regering hare zwakheid achter een schandelijk tractaat meende te kunnen verschanssen, dan zou de publieke opinie eene geduchte genoegdoening kunnen eischen.

De *Morning Chronicle* meent den val van het kabinet te kunnen voorspellen naar aanleiding der motie van lord Ellenborough en den heer Layard, welke in beide huizen als een censuur tegen het kabinet zijn aangeboden.

Lord Palmerston, zegt de *Chronicle*, kan het lot van lord Aberdeen alleen ontgaan, door vóór Maandag eene formele verklaring af te leggen van zijn besluit om den oorlog met kracht voort te zetten.

Dit blad voegt er bij, dat die edele lord voor eenige maanden door de algemeene stem van het land geroepen om aan het bewind te treden, thans eene impopulariteit heeft erlangd, welke zonder voorbeeld is in de geschiedenis van Groot-Brittannië, en dat er veel verandering toe noodig is, eer het wantrouwen ophoudt, dat hem van alle kanten omringd.

Het ontslag van den heer Drouyn de Lhuys, dat te Londen aan eene te vredelievende taal door dien diplomaat in de conferentie gehouden, wordt toegeschreven, is de oorzaak van nieuwe aanvallen tegen lord John Russell, die beschuldigd wordt van deze inzichten te hebben begunstigd.

Wat Frankrijk betreft, al de geruchten, welke in om-

loop waren ten aanzien van andere ministeriële wijziging, welke het ontslag des heeren Drouyn de Lhuys zouden volgen, waren onjuist. Geen der ministers denkt aan het verlaten zijner portefeuille, evenmin als de Keizer zich van de diensten van eenige hunner wil ontdoen.

Gister zijn de dagbladen en correspondenten uit Konstantinopel aangekomen, welke den vorigen dag door de *Indus* te Marseille waren aangebragt. Zij bevatten niets meer dan het telegrafisch overzicht, dat wij ontvingen en onmiddellijk mededeelden.

De berigten uit de Krim langs dien weg ontvangen zijn van den 28; zij gewagen slechts van eene soort van *statu quo* in de operatiën.

Uit Triest wordt onder dagteekening van 9 Mei gemeld: Er zijn hier berigten uit Konstantinopel ontvangen van 30 April. Er hadden herhaalde aardbevingen plaats gehad, en de cholera neemt toe. Uit de Krim had men berigten tot 28 April, volgens welke het bombardement zwak werd voortgezet en beantwoord. De Seraskier Mehemed Wassif Pacha is met zijn staf naar Kars opgerukt. Men zeide dat de Khan van China bij een strooptocht op Perzisch gebied gevangen genomen en te Herat onthoofd was. Zijn hoofd moet te Teheran zijn ten toon gesteld.

Brieven uit Trebisonde melden, dat, onmiddellijk na de aankomst der afgezanten van Frankrijk en Engeland te Teheran, Perzie zich voor Turkije zou verklaren; maar men weet, dat de correspondenten, door de pakketbooten aangebragt, juist het tegendeel verzekeren en het verdrag tusschen Rusland en Perzie als gesloten beschouwen. Men kan dus geen geloof hechten aan deze mededeelingen, waarvan de eerste bron zeer duister blijft.

Uit Londen wordt dd. 10 Mei berigt: Lord Palmerston, heeft, in antwoord op eene interpellatie van sir J. Packington, geantwoord, dat na de sluiting van het laatste protocol, geen mondelinge mededeelingen geschied zijn, en geweigerd den inhoud van dat protocol te doen kennen.

Hij zal het betreuren indien er discussiën over de protocollen ontstaan, doch hij zal er niet voor terugdeinzen. Er is geen dag daartoe bepaald.

In het Hoogerhuis heeft lord Grey aangekondigd, dat hij een adres aan de Koningin zal voorstellen, strekkende, dat de Russische voorstellen, als een voegzamen grondslag zullen beschouwd worden voor de vredes-onderhandelingen.

Uit Turijn wordt gemeld, dat de generaal La Marmora met 4000 man Piemontezen den 7 te Balaklava is aangekomen.

De discussiën over het wets-ontwerp op de kloosters worden voortgezet, zonder dat zich eenig incident heeft opgedaan.

De Spaansche Cortes hebben den vijfden grondslag der nieuwe constitutie aangenomen, waarbij gewaarborgd wordt dat geen Spanjaard aan zijn natuurlijke regter kan worden onttrokken.

Meer en meer wint het gerucht veld, dat de regeringen van Engeland en Frankrijk aan het hoofd van het Spaansche Kabinet het verlangen te kennen gegeven hebben, dat Spanje een werklidig deel neme, aan de staatkunde der Westersche mogendheden. Het kabinet zou niet ongenegen zijn om een wets-ontwerp in dien geest aan te bieden; maar het vreest den tegenstand der Cortes. Voorzeker zou een dergelijken maatregel in dat land ook niet zeer populair zijn.

Pianori heeft zich in cassatie voorzien. Men spreekt te Parijs van nieuwe arrestatiën.

ENGLSCHE POST.

Z. K. H. de hertog van Saxon Coburg is te Londen aangekomen en in het paleis van Buckingham afgestapt.

Men meldt, dat binnen kort 3,000 man kavallerie naar de Krim zullen worden gezonden met toevoeging van het 14de regement dragonders.

Van een anderen kant wordt ook gemeld, dat verscheidene kanonneerhootten voor de Baltische Zee in aanbouw zijn. Er zullen kampen elk voor 5,000 man zoowel in de nabijheid van Hull als Carlisle en Beverley opgericht worden.

De Engelsche dagbladen gaan voort met hunne hevige aanvallen tegen de Regering.

De *Times* verklaart zich op hare beurt omtrent de meeting in de city van Londen en hoopt dat deze poging tot hervorming in het beheer der zaken met gunstigen uitslag moge bekroond worden.

Dit blad drukt evenwel den wensch uit, dat deze beweging niet daarheen zal leiden om het publiek weersin in den oorlog te doen krijgen, en een kostbaren en vernederenden vrede te doen begeeren.

De *Morning Advertiser* valt met al zijne radicale kracht aan wat dit blad met den naam van familiëregering, bestempelt en stelt een kabinet voor, waarin zitting nemen de heer Layard, oorlog, de heer Lindsay, de admiraliteit, de heer Laing, voor de schatkist, en de heer Lowe voor de koloniën.

De *Morning Herald*, betuigt in een artikel dat nog veel heviger is dan beide voorgaande, dat van de veertien leden, waaruit het kabinet is zamengesteld er tusschen tien betrekking van bloedverwantschap bestaat. Men weet, dat de families Bedford, Devonshire, Sutherland en Carlisle, onderling door huwelijken zoo zeer aan elkander verbonden zijn, dat zij als het ware slechts één gezin vormen. Lord Palmerston heeft zich aan deze dynastie verbonden door zijn huwelijk met de dochter van lord Melbourne.

De lord-luitenant van Ierland en de broeder der hertogin, lord Argyll zijn schoonbroeder, lord Harrowly, zijn neef, lord John Russell, de neef van den hertog, de markies van Lonsdowne, zijn achterneef, zieldaar tien leden van het kabinet, die naaste bloedverwanten van den hertog en de hertogin van Sutherland zijn.

DUITSCHER POST.

Met de wervingen, welke voor Engelsche rekening in Bulgarije voor het vreenden legioen gedaan worden, gaat het zeer naar wensch. Bij troepen van 500 man worden rekruten naar Varna gezonden, waar zij gekleed en in den wapenhandel geoefend worden.

Naar men verneemt, zullen gedurende de Parijsche tentoonstelling de prijzen op de voornaamste Duitse spoorwegen vermindert worden.

Koning Lodewijk van Beieren is te Rome met buitengewone onderscheiding, zoo wel van de zijde der plaatselijke regering als door vele kunstenaars ontvangen.

Er bestaat een plan om te Weenen een effectieve sociëteit op te rigten.

FRANSCHE POST.

Men verzekert, zegt de *Assemblée Nationale*, dat de heer Drouyn de Lhuys eergister avond naar zijne landerijen is vertrokken. De oud-minister werd tot zijn rijtuig vergezeld door den heer Thouvenel, thans ambassadeur te Konstantinopel.

Men schrijft uit Rennes, dat op den oogenblik van het zingen van het *Te Deum*, bij gelegenheid van den mislukten aanval tegen den Keizer, men bemerkte, dat het altaar des nachts was opengebroken en daaruit verschillende voorwerpen waren ontvreemd. De bisschop heeft de kerk onmiddellijk doen sluiten.

Pianori heeft zich, naar men zegt, in cassatie voorzien. Algemeen houdt men het er voor, dat de Keizer hem gratie zal verleenen.

De laatste berigten uit Sebastopol hier ontvangen zijn wel van dien aard om te doen gelooven, dat belangrijke operatiën op handen zijn. Het Fransche leger is bij voortdurende vol geestdrift en de Engelsche troepen zijn op belangrijke wijze versterkt.

Het is thans stellig, dat de Keizer zich niet naar de Krim zal begeven. De drukpers houdt zich zeer bezig met de redenen, welke tot deze verandering van besluit hebben aanleiding gegeven. Die oorzaken zijn evenwel zeer eenvoudig en behoeven niet ver gezocht te worden. Ten eerste gaf de hervatting der conferentiën te Weenen aanleiding tot uitstel der reis van den Keizer, en toen de nieuwere conferentiën gesloten werden en het bleek, dat Rusland slechts een nieuw middel tot uitstel had gezocht, werd de noodzakelijkheid van het vertrek des Keizers door de diplomatische en militaire gebeurtenissen aanmerkelijk verminderd. Toen nam de Keizer de belangen in overweging welke door de staatkundige aangelegenheden op den achtergrond waren geraakt, maar in minder moeilijke omstandigheden al hun gewigt hernamen. De algemeene tentoonstelling moet geopend worden, de handel, het fabriekwezen en de arbeidende klasse vooral, die den Keizer zeer veel belangstelling inboezemen, rekenen op den gunstigen indruk, welchen die plegtigheid op den loop der zaken moest hebben en teregt of ten onrechte beweert men, dat het vertrek naar de Krim velen met zekere angstvalligheid zoude vervullen. Zieldaar de eenige en ware reden waarom de Keizer te Parijs blijft.

Het officiële blad deelt verschillende berigten omtrent de algemeene tentoonstelling. Wij ontleenen daarvan het volgende:

Z. K. H. prins Napoleon, president der commissie, heeft verlangd, dat de vertegenwoordigers van Fransche en vreemde bladen toegelaten worden om kosteloos de voorwerpen der tentoonstelling van industrie en schoone kunsten te bezichtigen, en heeft bepaald, dat aan ieder der publieke organen twee *personels* en doorlopende kaarten zal worden verleend, eene aan den directeur van het dagblad, en de ander aan den redacteur belast met het verslag.

Het tarief der entree gelden is aldus vastgesteld:
• Des Zondags 20 centimes.
• Des Maandags, Dingsdags, Woensdags, Donderdags en Zaturdags, 1 franc.
• Des Vrijdags 5 francs.

Biljetten van 50 francs geven regt op doorlopende entree, ook op den dag der inwijding.

Bij de opening der tentoonstelling acht de Keizerlijke commissie het raadzaam, alle belanghebbenden te benoemen, dat er bij het algemeen secretariaat der commissie een *bureau* tot het bekomen van inlichtingen is gevestigd.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN VRIJDAG, 11 MEI.

In deze zitting is ingekomen het verslag nopens de staat van het schoolwezen in Nederl. Indie tot 31 December 1851. Plaatsing in de boekerij.

De VOORZITTER deelt mede, dat door de afdeeling rapporteurs benoemd zijn voor de onderscheidene onderwerpen wetsontwerpen.

De commissie tot onderzoek der geloofsbrieven van heer de Limpens, brengt hierover bij monde van den heer van Goltstein, rapport uit. Uit de stukken blijkt, dat de heer op eene wettige wijze is benoemd. Nopens een is bij de commissie twijfel gerezen, even als dit vroeger aanzien van dat zelfde lid het geval was.

Het betreft namelijk de vraag of die heer de Limpens heid van Nederlander bezit. Art. 4 der wet ter uitvoering van art. 7 der Grondwet nopens het Nederlandsche paalt, dat zij, op wier staat van Nederlander de afdeling der voormalige Nederlandsche provincien, welke het koninkrijk België uitmaken, van invloed heeft, zijn, doch die tijdens de bekrachtiging der tractaten

den 19 April 1839 (Staatsblad no. 26) binnen het Rijk in Europa of in de kolonien of bezittingen van het Rijk in andere werelddelen hunne woonplaats hadden, of er zich binnen twee jaren na dat tijdstip hebben nedergezet. en sedert hunne woonplaats hebben gehouden, of, tijdens zij die woonplaats hadden, overleden zijn, zijn Nederlanders, of worden gerekend die hoedanigheid tot aan hunnen dood te hebben bezeten. De heer de Limpens nu is geboren te Herenthals (in België.)

Hij heeft niet binnen twee jaren zijne woonplaats in Nederland gevestigd, en dus niet voldaan art. 4 meergenoemd. In der tijd heeft de meerderheid der Kamer dien twijfel niet gedeeld, maar erkend dat die heer de hoedanigheid van Nederlander bezit en is hij destijds toegelaten. De commissie treedt nu in eens ontwikkeling der gronden, die vroeger zijn aangevoerd voor het betoog dat de heer Limpens de hoedanigheid van Nederlander bezit, dat de wet van 1850 op hem niet van toepassing is, in allen geval dat zij niet kon terugwerken.

De commissie meent thans geen bepaald gevoelen te moeten uitbrengen, omdat de gronden die in der tijd voor de toelating zijn bijgebracht, nu voor deze Kamer, gedeeltelijk uit een ander personeel bestaande, moeten worden gebracht aan de overgelegde stukken van welke waardering de beslissing der Kamer afhangt. De commissie stelt dus voor de stukken ter griffie neder te leggen ter inzage der leden en om nader een dag te bepalen om over de conclusie te beslissen. Op voorstel des Voorzitters wordt besloten de stukken ter griffie neder te leggen en den dag der beraadslagingen te bepalen op aanstaanden Woensdag, den 16den Mei.

Ook wordt, op voorstel des VOORZITTERS, besloten op dienzelfden dag (16 Mei) te beraadslagen over 10. de conclusie der commissie tot onderzoek der regerings-verslagen over de Oost-Indische bezittingen over 1851 en 1852, en 20. de conclusie nopens het verslag over de Algemeene Rekenkamer van 1853.

Na het uitbrengen van eenige verslagen op verzoekschriften, is de vergadering gescheiden.

's Gravenhage, 11 Mei.

Z. M. heeft aan G. Bakker, burgem. en secret. der gem. Outhulzemeden, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend uit voornoemde betrekking.

Z. M. heeft: 10. aan de na te melden officieren bij de dienstende schutterijen, op hun verzoek, eervol ontslag verleend; te weten: te Rotterdam, aan C. Criellaert, als 2de luit.; te 's Gravenhage (compagnie te Scheveningen), aan W. H. Gébel, als kapit.; te Amsterdam, aan W. H. Warnsinck jr. en aan P. de la Fontaine Schluiter, als 1ste luit.; 20. aan de na te melden officieren bij de dienstdoende schutterijen, behoudens de verplichtingen als gewoon lid der schutterij bij de reserve, op hun verzoek, mede eervol ontslag verleend; te weten: te Rotterdam, aan A. van der Hoop, als 1ste luit.; te Amsterdam, aan P. N. Muller, als kapit.; te Zaandam, aan W. Poel Mz., als 2de luitenant; 30. benoemd: te Rotterdam: tot 1sten luit. A. Q. Koff, thans 2de luit.; tot 2de luits. L. B. de Wit van der Hoop en G. Schuurmans, thans schutters; te 's Gravenhage (compagnie te Scheveningen): tot kapit., A. E. Maas, thans 1ste luit.; tot 1sten luit. H. D. van Duijn, thans 2de luit.; te Amsterdam: tot kapit. E. van Voorthuysen Jz., thans 1ste luit.; tot 1ste luits. J. C. L. Drujvesteijn, mr. D. F. van Leeuwen en P. L. A. Goudswaard, thans 2de luits.; te Zaandam, tot 2den luit., J. C. van Wessem jr., thans fourrier.

De Provinciale Staten van Groningen hebben, in plaats van den heer de Sitter, overleden, benoemd tot lid der Eerste Kamer Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden. De Prius verkreeg 40 van de 43 uitgebrachte stemmen.

Wij vernemen, dat Z. K. H. de Prius van Oranje gister avond den schouwburg van de heeren Boas en Judels, met Hds. gouverneur en gevolg met een bezoek heeft verleend. De Prius zoowel als het aanzienlijk en zeer talrijk publiek hebben zich bij uitstek geamuseerd.

De heer Renault, Directeur van de Fransche Opera alhier, heeft door het tijdelijk engagement van den heer Renard, tenor van de Opera's te Bordeaux en Lyon, zich den dank van het kunstminnend publiek verworven.

Wij woonden gister avond de opvoering bij van den *Wachtvogel* Ten, en haasten ons te verklaren, dat de verwachting, die van den heer Renard was opgewekt, verre is overtroffen. In omvang, kracht en hoogte van stem hoorden wij zelden een tenor uitmunten boven den heer Renard, en, ofschoon het publiek niet talrijk was, bragt de zanger het gehoor in verrukking, en oogste hij, door herhaalde terugroepingen, de bewijzen, dat men zijn talent naar waarde weet te schatten.

Morgen avond zal de heer Renard optreden als Eleasar in de *Juive*. Wij twijfelen niet, of deze voorstelling zal talrijk bezocht worden, en wij hopen het bovendien, op dat de directeur, die voor geene opofferingen heeft teruggekomen, door eene drukke opkomst aangemoedigd worde, om ons den heer Renard nog in eene reeks van voorstellingen te doen hooren.

Wij ontvangen een stel platen: *Etudes de figure d'apres nature* geteekend en gelitografeerd door den heer A. J. Bank, te Leiden. Deze arbeid is eene eersteling van den kunstenaar, die wegens de krachtige en nauwkeurige uitvoering, als om het karakter, dat in het tiental koppen is nitgedrukt, meer dan gewone aanmoediging verdient. Wij bevelen alle kunstliefhebbers dit stel platen aan; want gaat de heer Bank's arbeid voort, dan is er gegronde hoop

hem eene eervolle plaats in de rij onzer Vaderlandsche kunstenaars te zien innemen.

* De Koning vertrekt heden avond ten 7 ure van hier naar Luxemburg.

* Het vertrek van H. M. de Koningin-moeder naar Soestdijk zal aanstaanden Dingsdag plaats hebben.

* Naar wij vernemen, zal Zijne Majesteit van Rotterdam met H.D. stoomjagt naar Koblenz vertrekken, ten einde zich van daar naar het groothertogdom Luxemburg te begeven. Daar Z. M. voornemens is de reis onafgebroken voort te zetten, zonder zich hier of daar laager op te houden, dan noodig is, heeft hij als Zijn verlangen te kennen gegeven, dat de autoriteiten zich niet zullen verplaatsen of dat feesten zullen gegeven worden.

* In deze residentie zijn aangekomen en aan het hôtel de Bellevue afgestapt de burggraaf en de burggravin de Dampmartin, en gevolg, komende van Duitschland en gaande naar Parijs.

* Het rijtuig in der tijd door Z. M. den Koning bij onze stadgenooten de heeren Hermans en Comp. besteld met vergunning van het op de werelddtentoonstelling te Parijs te exposeren thans gereed zijnde, is eergisteren door Z. M. bezigtigd, en heeft H.D. goedkeuring in de ruimste mate mogen wegdragen. Z. M. heeft zich eenen geruimen tijd met de fabrikanten onderhouden bij welk onderhoud Z. Ms. wezenlijke belangstelling in de nationale nijverheid, wederom ruimschoots is gebleken. Naar men verneemt, zal dit rijtuig, alvorens te worden verzoeden, nog heden, Zaterdag en Maandag in de magazijnen van voornoemde fabrikanten te bezigtigen zijn.

* Aanstaanden Woensdag des voormiddags ten 11 ure, zal er bij de Arrond. Regtbank alhier, eene plegtige algemeene vergadering worden gehouden, ter installatie van den heer Mr. J. C. van de Kastele, nieuw benoemd lid van die Regtbank.

* Naar wij vernemen, zal de Regering in het ontwerp van wet tot afschaffing van den accijns op het gemaal, ten aanzien van het daarbij aan te nemen equivalent, eene gewichtige wijziging brengen. Zijn wij wel onderrigt, dan zou de hoedelijke ontslag, in dat ontwerp opgenomen, vervallen en vervangen worden door een ander middel, om het verlies, dat de schatkist door de afschaffing van den accijns op het gemaal zou komen te lijden, immers gedeeltelijk, te dekken. Wij zien de antwoorden der regering en de wijzigingen, door haar in het bedoelde ontwerp voor te dragen, met belangstelling te gemoet. Zoo zich dit berigt, gelijk wij vertrouwen, mogt bevestigen, dan kan daaruit op nieuw blijken, dat het der regering met het ontwerp tot afschaffing van den accijns op het gemaal, volkomen ernst is (hetgeen nog in de laatste dagen hier en daar wel eens in twijfel is getrokken) en dat zij zich wil beijveren, de bezwaren, die daartegen op goede gronden mogten kunnen worden ingebracht, uit den weg te ruimen. ('s Grav. Nieuwsb.)

Ter Algemeene Rekenkamer is weder overgebracht voor eene som van een miljoen drie honderd twaalf duizend gulden aan ingetrokken muntbiljetten van f 1000, f 500, f 100 en f 10, zoudat thans, met inbegrip der bij vroegere gelegenheden ingetrokken som van f 24,176,500, voor een bedrag van vijf-en-twintig miljoen vier honderd acht en tachtig duizend vijf honderd gulden aan muntbiljetten is ingetrokken.

Bij beschikking van den 7den dezer is aan den heer J. Verschure te Waalwijk, onder de firma van *Jacobus Verschure en Comp.*, behoudens zekere bepalingen, vergunning, tot wettelijke bezetting, van de stoombootdienst tot vervoer van reizigers, goederen en vee van het Capische meer op Rotterdam en omgevoerd, en tusschenplaatsen.

* Eergisteren is op het strand te Scheveningen gevonden een lijk van het mannelijk geslacht, in zondanigen staat dat eene onmiddelijke begraving in de duinen moest plaats hebben. Men vond bij den overledene eenig Engelsch goud en zilver, alsmede een Engelsch gebetenboekje. Op de kousen heeft men ontdekt het monn. C. of G. D.

* Den 5 dezer overleed te Arnhem de HoogEd. Gestr. heer C. F. W. de Sturler, ruitier der Militaire Willemsorde 4te klasse, en Oud majoor der kavallerie van het leger in Oost Indie.

* Den 10 dezer is te Breda overleden de heer P. A. Bik, laatstelijk opperhoofd van den Nederlandschen handel op Japan.

* Ten aanzien van het afbrengen van de op den 2den Januarij 11. bij Zantvoort gestrande rijksstoomboot *Cycloop* verneemt men, dat er sedert eergisteren alle hoop bestaat, dat die bodem bij den eersten hoogen vloed, of wel met een der springgetijden, invallende in de aanstaande week, in zee zal kunnen worden gebragt, om vervolgens naar deszelfs bestemming, Heltevoetsluis, door eene andere rijksstoomboot op stroom te worden gevoerd. Met het afbrengen van de *Cycloop* heeft men ongeveer twee maanden gewerkt, zoudat hoe dan ook de afloop moge zijn, de bestuurders van het werk, volgens de getuigenis van deskundigen, aanspraak mogen maken op vrede en goedkeuring van hetgeen zij tot dusverre hebben verrigt, ondanks de aan zoedanige onderneming onvermijdelijke tegenspoeden, waarmede ook zij dikwerf te kampen hebben gehad. De Minister van marine en de

Staatsraad-Commissaris des Konings in Noordholland als mede onderscheidene hooggeplaatste ambtenaren hebben op den 3den dezer de werkzaamheden in oogenschouw genomen.

Van verschillende streken uit de provincie Drenthe heeft men berigt ontvangen, dat de rogge door het schrale en koude weder en vooral door de nachtvorsten een ongunstig aanzien had, en op sommige akkers genoegzaam geheel was verweten. Men hoopt, dat de laatste regens en het iets mildere weder de sombere voorspellingen van eenigen, die het verbouw reeds voor een gedeelte verloren achten, zullen beschemen.

De Commissie van bekeer en toezigt heeft de gegadigden verwittigd, dat zij zal overgaan tot de reeds voorloopige aangekondigde tiende verkoop van gronden in den Haarlemmermeerpolder, aan de zijde van Leijmuiden en Aalsmeer, deels langs de hoofdvaart, op Vrijdag 15 Junij e. k. en zoo noodig den volgenden dag des morgens ten 10 ure, te Amsterdam in den Franschou tuin in de plantage.

Eergisteren is van de scheepstimmerwerf van den heer K. Kloos, te Kinderdijk met het beste gevolg te water gelaten het barkaschip *Vlaardingen*, groot ongeveer 370 lasten, gebouwd voor rekening eener reederij onder directie van de heeren van der Drift en Dusseldorp, te Vlaardingen, zullende gevoerd worden door kapit. M. L. van Dusseldorp.

De anti-revolutionnaire vereeniging 'Koning en Vaderland', die te Utrecht haar brandpunt heeft gevestigd, en van daar hare krachten vooral op heeren predikanten exploiteert, om door hunnen invloed op de verkiezingen te werken, zal, naar men met zekerheid verneemt, morgen, des voormiddags in het gebouw van kusten en wetenschappen aldaar eene algemeene bijeenkomst hebben.

Door een aantal goeude ingezetenen der gemeente Eede, nabij Aardenburg (Zeeland) is een adres gezonden aan den Minister van Financien, strekkende om te verzoeken, dat Fransche of Belgische guldenspecie, naar de koers van het geld, aan het rijkskassatoor aldaar ter voldoening der belastingen, gangbaar worde verklaard.

Adressanten voeren als grond voor hun verzoek aan, dat er in die gemeente voistrekt gebrek bestaat aan Nederlandsche specie, doordien de handel van die grensplaats, bijna uitsluitend in België gedreven wordt; dat er dus bijna niets dan Belgische of Fransche guldenspecie wordt ontvangen en er daaraanboven geene kantoren bestaan, waar men het tegen Nederlandsche munt verwisselen kan en dit een en ander de ingezetenen in moeilijkheden brengt om behoorlijk hunne belastingen te betalen.

Ingezonden Stukken.

Het Protestantisme in Rusland.

Mijnheer de Redacteur!

Mag ik u verzoeken het volgende nitteksel publiek te maken, dat ik ontleen aan de jongste aflevering van den *Tijdspeegel*? Het komt mij voor, dat het uitnemend geschikt is, om den sijn bij uitstek Protestantsch noemde partij van *Nederlander* en *Goudsch Kronytske* in haar sympathie voor Rusland te doen bekwelen. K.

De onpartijdige beschouwer zal het toch wel niet kunnen billijken, dat de Russische regering na den Poolchen opstand, — ten einde te voorkomen dat de priesters de vereenigde Grieken in Polen, op hunne leeken weder een verkeerden invloed witoefenden, — hun hunne geestelijken ontnam en in de plaats van dezen een schaar van meer dan twee miljoen weer Grieksche priesters van de Russische natie heeft gegeven. Wordt hier gezegd, dat het doel het middel beiligt, die leer zal wel niet in eenig geval mogen worden verdedigd door hem, die het weet, dat in den strijd voor Christus Koninkrijk geen vleeschelijke rampen mogen worden ter hand genomen. Wel wordt deze onderdanen van den Czaar, en ook zelfs den Kinderen der Roomschegezinden in Polen, bij hunnen scholonderwijzer de les van den Catechismus streng ingescherpt, dat men volgens het Oude en Nieuwe Testament, en in het bijzonder de Psalmen, Evangelien en Apostolischen Brieven, vereering, trouw, het betalen der belasting, het vervullen van de krijgsdienst, liefde en voorbeding van den Russischen Keizer, schuldig is. Wel wordt daar geleerd, dat die vereering zich moet openbaren in de eenvoudigste onderwerping in woorden, gebaren, gedragingen, gedachten en handelingen, — dat de hem verschuldigde gehoorzaamheid is eene geheele, lijdelijke en onbegrensd in ieder opzigt, — dat de trouw aan den Keizer bestaat in het allernaauwkeurigste uitvoeren van zijne bevelen, in het volbrengen van de diensten, die hij verlangt, en dat men dit alles gewillig zonder morren moet doen. Wel wordt dit alles aangedrongen door het voorbeeld van Jezus Christus, die in onderdanigheid aan den Keizer van Rome leefde en stierf, en zich gehoorzaam onderwierp aan het vonnis, dat hem ter dood veroordeelde. Maar waar de toepassing van deze leer bij zulke bekeeringen gemaakt moet worden, daar is het hart genoeg voor den geest van den Christen.

Het christelijk gevoel heeft een afkeer van zulke overwinningen, en keurt het zoowel aan deze als aan de andere zijde ten strengste af, dat dergelijke maatregelen worden genomen, tot uitbreiding van hetgeen men misochien het rijk van Hem acht, die niet met geweld, maar met Zijn geest zich den weg tot Zijne rijkdommen verlangt. De heere

Wanneer wij daarenboven nauwkeurig letten op hetgeen de Russische kerk in de plaats heeft van hetgeen zij ontnemt dan bestaat er voorzeker nog minder stoffe tot blijdschap. De zegepraal van 's Rome's erfelijke vijandin, de Grieksche kerk, zijn geene zegepraal, die de waarheid behaalt op het rijk van onkunde en dwaling. En voor dat iemand zich er in verblijdt, dient hij op te merken, hoe de Protestantsche kerk even weinig redenen heeft om den Czaar te danken of voor de toekomst iets van hem te hopen. Immers, wat verhaalt ons het geschiedboek der Protestantische zendingen in Rusland? Met buitengewone zegen waren onder de Kalmukken en Tartaren en Siberiërs de verkondigers van het zuivere Evangelie werkzaam. De berichten door de Engelsche, Schotsche en Bazelsche zendingen gegeven, deden de hoop ontwaken op een overvloedigen oogst voor het rijk des lichts en der waarachtige vrijheid. Maar toen Nicolaas den scepter in handen had genomen, rekende hij zich verplicht, die hoop te vernietigen en het uitgestrooide zaad te verstikken. In het jaar 1825 werd den zendingen den toegang ontzegd in het door hen betreden gebied, en de met vreugde gehoorde stemmen des heils verstomden, bedwongen door het magtgebod van den Czaar, die de Lutherische zending met dreigende met ongenade en verbanning.

Dat hierbij de nauwverwante Bijbelgenootschappen der Protestanten niet gespaard bleven, sprak wel van zelf. Het Russische Bijbelgenootschap had onder Alexander I zich met kracht ontwikkeld. Het had in het jaar 1826, 289 hulp- en takgenootschappen. In niet minder dan 27 verschillende talen had het de uitgave der H. Schrift ondernomen, en 361,105 exemplaren van den geheelen Bijbel, van het N. Testament of van onderscheidene afzonderlijke Bijbelboeken in het licht doen verschijnen. In het Nieuw-Russisch waren 10,000 exemplaren van de vijf boeken van Mozes, 145,600 der Psalmen en meer dan 10,000 exemplaren van het N. Testament uitgegeven, tot de Russen voor de eerste maal eene volledige vertaling der Heilige Schrift ontvingen, in hunne taal gedrukt. Dit alles was geschied binnen den tijd van 13 jaren. Het was toch bij eene ukase van 14 Januarij 1813, dat Alexander zijne toestemming had verleend tot het oprigten van het genootschap. Dadelijk door hem met eene gift van 25,000 roebels gesteund, en op eene jaarlijkse toelage van 10,000 roebels van den Vorst kennende rekenen, trok het niet slechts de algemeene belangstelling, maar vond het ook de ondersteuning en medewerking bij vorst Gallitzin, en bij onderscheidene hoogere en lagere geestelijken des rijks, zoodat het binnen korten tijd, onder de Bijbelgenootschappen eene der allereerste plaatsen innam. Te groote lof, dat het tegen aanranding beveiligd kon blijven. De heminnenswaardige Keizer Alexander was den 1 December 1825 ontslapen, en reeds in het jaartal 1826 werd de door zijn opvolger Nicolaas I, een hater uitgevaardigd, waarbij het bloeiende Bijbelgenootschap vernietigd werd. De Bijbelverbreiding werd beperkt tot de Evangelische Christenen in die provinciën, waar de Lutherische godsdienst als de heerschende bij verdrag was verzekerd, — en al bestaat er sedert de genoemde ukase weder een Protestantisch Bijbelgenootschap te Petersburg, dat zijne werkzaamheden uitstrekt tot zijne geloofsgenooten vooral in de vijf Protestantische Oostzee-provinciën: Petersburg of Ingermansland, Finland, Esthland, Lijffland of Riga en Kurland of Mitau, — wat is het bij zijn beperkten aangewezen kring, in vergelijking van het vernietigde, dat in zoo vele talen 't woord Gods uitdeeltende, voor alle onderdanen van het Russische gebied, zijne onberekenbare zegeningen mogt schenken?

En zou de Protestantische Kerk over niets anders zich hebben te beklagen? Het is bekend dat de Oostzee-provinciën nog eerst sedert de vorige eeuw het eigendom van Rusland zijn geworden. Daar Karel XII, Koning van Zweden, aan den wensch van Peter I niet wilde voldoen, door hem voor geld eene haven aan de Oostzee af te staan, begon de Czaar in het begin der vorige eeuw hem den oorlog aan te doen, met dat gevolg, dat Zweden, bij den vrede te Nijstadt gesloten den 30 Augustus 1721, aan Rusland de provinciën Lijffland, Esthland, Ingermansland en de kusten van Finland, tot aan Keksholm, af moest staan. Bij dezen vrede werd bepaald van de zijde des magtigen overwinnaars, dat niet slechts de bevolking der Zweedsche provinciën, die de Lutherische godsdienst was toegedaan, dezelfde regten zou bezitten als de leden der Grieksche Kerk, maar dat aldaar de Lutherische Kerk als heerschende en dat de Grieksche slechts als eene gedulde zou worden beschouwd, ten gunste namelijk van de Russen, die op de lands universiteiten studeerden. Of men aan dit dulden nog verdere uitbreiding zou verleenen, werd overgelaten aan den goeden wil der staten. Het hertogdom Koerland, werd door den afstand van den regerenden hertog Peter Biton, den 28ten Maart 1795 het eigendom van Rusland, terwijl Zweden bij den vrede van den 5 September 1809, Finland de Alands-eilanden tot aan Haf, en Oost-Bothnie tot aan Tornes en Muonio, aan de heerschappij van Keizer Alexander I moest overgeven.

En hoe is er met al deze Protestantische provinciën gehandeld? Had de Lutherische bevolking zich over de regering van Alexander niet te beklagen; — reeds toonde een ukase, twee jaren nadat Nicolaas den troon had beklommen, dat de opvolger eenen anderen weg dan zijne voorgangers wenschte te bewandelen. Bij besluit van den 22 Mei 1828, werd er eene commissie benoemd, die zich bezig zou houden met het ontwerpen van een nieuw reglement voor de Evangelische kerk van Rusland. Aan dit besluit werd gehoor gegeven. En wie waren de mannen, die hierin werden

gehoord? Ieder zou denken, dat in de eerste plaats de stem zou worden gevraagd der wettig bestaande kerkbesturen. Maar neen; het oordeel van deze werd niet eens verlangd. Het verzoek van eenige voornamste Lutherische geestelijken om eene vastere organisatie hunner kerk aan den Keizer, werd hier ten grondslag gelegd voor de beraadslagingen en besluiten der regering. Een rijksraad, bestaande uit leden van de Grieksche kerk, heeft het kerkelijk Reglement, dat in 1831 tot stand was gebracht, na eene Keizerlijke ukase van den 28 December 1832 onderzocht en verbeterd. Aan zulk een vreemde godsdienstige magt hebben Lutherischen in de Duitse provinciën hunne kerkelijke wet te danken, in eene hun vreemde taal, de Russische, met de bepaling daarenboven, dat de Russische tekst authentieke betekenis heeft, ook daar waar de overzetting den zin van het Duitse origineel niet uitdrukt.

Zoo is het dan aan de krachtige maatregelen, die de overleden Czaar ter uitbreiding van zijne kerk nam, toe te schrijven, dat sedert 1833 de Lutherische kerk in de Oostzee-provinciën, in plaats van de heerschende, eene gedulde kerk is geworden. Met bedreiging van zware criminele straffen, is den leden der Grieksche kerk de overgang tot de Protestantische verboden. Heidenen en Mahomedanen moeten zelfs de toestemming hebben van een Keizerlijk Minister, bij hunnen overgang tot de Evangelische Kerk. Alle kinderen uit gemengde huwelijken, waarvan het een deel Grieksch is, moeten in de Grieksche kerk worden opgenomen. Onder het bestuur van den Russischen Generaal-Gouverneur der Oostzee-provinciën Golowin is het proselyten maken door de Grieksche kerk openlijk begunstigd, terwijl aan de Evangelische geestelijken, onder zware strafbedreiging verboden werd, eenige hindernis dengenen in den weg te leggen, die geneigd waren hunne kerk voor de Grieksche te verlaten. En mochten deze en dergelijke maatregelen met diepe verantwoordelijkheid en droefheid door de Evangelische Christenheid, vernomen zelfs der hoogere Russische regering te erg zijn voorgekomen, — de terugkeer van hen die reeds tot de Grieksche kerk overgegaan waren, was, hoezeer ook door menigeen met heete tranen begeerd, niet meer geoorloofd. Evenwel gaat de proselytenmakerij steeds voort en de Russische kerk verheugt zich jaarlijks in een getal van 30 à 40 nieuwe leden, die voor de door haar aangeboden voordeelen het geloof door de vaders overgeleverd prijs geven.

Waar dergelijke bewijzen worden gegeven van ijver voor de Russische kerk daar zal de Protestant wel weinig reden hebben, om zich over den toenemenden invloed van den onbegrijpigen monarch in het Oosten van Europa te verblijden. Hoort hij spreken van een protestobreat over de Christenen, door den Czaar, dan weet hij wat daaronder verstaan moet worden.

Advertentien.

SALON DES VARIÉTÉS
van
P. Boas en N. Judels,
staande de Nieuwe Schouwburgtent op het Plein,
No. 1, van de Witte Societeit.

ZATURDAG, 12 Mei 1855.

KWIKZILVER

OF DE
BAROMETERMAKER OP HET TOOVEREILAND.

Nieuwe kluchtige Vaudeville in 8 tafereelen,
naar het Hoogduitsch.

Na hetzelfde:

DE DORPSMUZIEKANT.

Vrolijke vaudeville in één bedrijf:

ZONDAG, 13 Mei.

**Wat is het ook gevaarlijk
als men geld heeft.**

Nieuwe vrolijke Vaudeville in 8 tafereelen,
naar het Hoogduitsch.

Na hetzelfde:

DE OOSTERSCHE KWESTIE.

Nieuwe vrolijke vaudeville in één bedrijf.

zullende de Hoofdrollen in bovenstaande
Vaudevilles door den Heer **JUDELS**
vervuld worden.

AANVANG TEN 8 1/2 URE.

(842)

Grand Théâtre des Variétés

HOLLANDSCHE SCHOUWBURG

van

A. VAN LIER.

staande met den prachtig door Gas verlichtten Schouwburg op het PLEIN.

Op Zaterdag 12 Mei 1855,

Tot sluiting der Hollandsche Voorstellingen

DE ELECTRO-MAGNETISCHE

TELEGRAAF

VAN

Amsterdam naar Rotterdam

Blijspel met Zang in 3 Bedrijven.

DAARNA:

ALS MEN ZIJNE BEURS VERLIEST

Vaudeville in I Bedrijf, naar het Fransch.

Aanvang des avonds ten 8 1/2 ure.

Prijzen der Plaatsen: 1e Rang f 1.49; 2e rang f 1.01; 3e Rang f 0.70; 4e Rang f 0.40

Verwacht Zondag 13 Mei de voorstellingen van Hoogduitsche Vaudeville-gezelschap van het Grand Théâtre des Variétés van Amsterdam.

(843)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 11 Mei 1855.

Nederland. Pct.		Rusland.	
Ned. W. Schuld. 2 1/2	62 1/2 1/2	Hope 1798/1816	5 102 1/2
Dito Certificat. 3	74 1/2	Dito 1828/1829	5 101 1/2
Dito Dito. 4	91 1/2 1/2	Cert. 1831/1833	5 83 1/2
O. I. Leening. 4		Dito Dito	4 1/2
Amort. Syndic. 3 1/2	90 1/2	Dito Hope	4 76 1/2
Hand. Maats. 4 1/2		Dito Stieglitz	4 75 1/2
Belgie.		Dito dito 5e Ser.	4
Certificaten. 2 1/2		Dito 1854	5 80 1/2
1 ^o Rothschild. 2 1/2	50 1/2 1/2	Inscr. Assig.	6
Frankrijk.		Certificat. dito.	6
Obligatiën. 3		Polen.	
Spanje.		Obligatiën	4
Nieuwe	1 18 1/2 1/2	Oostenrijk.	
Dito Buitenl.	3	Metaliek	5 80 1/2
1 ^o Binneal. m.	3 81 1/2 1/2 1/2	Dito bet. Amst.	5 72 1/2
Bew. Sp. Com.	4 1/2 1/2	Dito Nation.	5 64 1/2
Amort. Schuld.		Dito 1847	2 1/2 81 1/2
Portugal.		Dito 1851/1852	2 1/2 81 1/2
Londen nieuwe.	3 88 1/2 1/2		
Dito uitgest.	4		

Braz. hij Roths p. s. 500. 5 pct. 98 1/2; Mexic., te 3 pct. 19 1/2; dito Onb. 19 1/2; Gren., te p. s. 100. 2 1/2 pct. 15 1/2; 1 1/2; 1/2; dito Uitg. 6 1/2; 1 1/2; 1/2; 3 1/2 pct. 27 1/2, 28.

Over het geheel leverde de markt in Binnenl. noch effecten niets belangrijke op, van laatstgemelden echter werkelijke Grenada's met veel kooplust ruim 1/2 pCt. hoog.

LONDEN, Donderdag 10 Mei. Consols op t. 88 1/2; Mexic. N. 3 pct. 20 1/2; Sardinie 85 1/2; Turksche 74; Spanje 1 pct. 18 1/2; 1/2; Holl. 4 pct. 92.

PARIJS, Donderdag 10 Mei. Fr. 4 1/2 pct. 98.60; 1 pct. 68.55; Sp. hinn. 3 pct. 32 1/2; dito 1 pct. 33. Metall. 83.

WBENEN, Donderdag 10 Mei. N. Metall. 80 1/2; 84 1/2; Bankactiën 98 1/2; Lombarden 102; Loten 185 1/2; Wissel op Londen 12 28; dito op Parijs 148 1/2; 23 1/2.

MADRID, Woensdag 9 Mei. Sp. 3 pct. hinn. 82 1/2; 1 pct. 18.15.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.